

ການກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບໄພພິບັດ ແລະ ພາວະສຸກເສີນທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ໄດ້ ຢູ່ປະເທດກໍາປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ

ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ທາງດ້ານພະຍາດ ແລະ ໄພພິບັດໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ

ປະເທດກໍາປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມແມ່ນເປັນບັນດາປະເທດທີ່ມີແມ່ນ້ຳຂອງໄຫລຜ່ານ, ທີ່ມີດິນດອນອັນອຸດົມສົມບູນ ຊຶ່ງຮູ້ກັນໃນນາມວ່າເປັນ “ອູ່ເຂົ້າ” ຂອງຊຶງເຂດພາກພື້ນ. ເຖິງເຊັ່ນນັ້ນກໍ່ຕາມ, ໂດຍພື້ນຖານຊຶງເຂດດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງມັກມີໄພນ້ຳຖ້ວມໄຫລແຮງ ແລະ ໄພແທ້ງແລ້ງເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ, ຊຶ່ງໄດ້ທຳລາຍພືດຜົນ ແລະ ຊີວິດອັນມີຄ່າ.

ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ເຊື່ອແນ່ວ່າປະກົດການດ້ານໄພພິບັດຈະມີເພີ່ມຂຶ້ນ. ໃນຜ່ານມາ, ເກີດມີໄພນ້ຳຖ້ວມຫນັກໃນປີ 2000 ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ 8.9 ລ້ານຄົນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃນທົ່ວທັງຫມົດສາມປະເທດ. (ADRC ບົດລາຍງານ ປີ 2003). ນອກຈາກນັ້ນ, ບັນດາແຂວງຕັ້ງແຄມຝັ່ງທະເລຂອງຫວຽດນາມທີ່ຍາວຢຽດອອກໄປ 1590 ກິໂລແມັດ ມີແນວໂນ້ມເກີດຄວາມສ່ຽງກັບພາຍຸລະດູຮ້ອນ ຊຶ່ງມີປະມານ 12 ເທື່ອຄັ້ງເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ.

ນອກນັ້ນ, ການມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ໃນບັນດາຊຸມຊົນທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີພະຍາດຕິດຕໍ່ຢ່າງແຜ່ຫລາຍ ເຊັ່ນ: ພະຍາດຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ເລືອດອອກ, ພະຍາດຕິດຕໍ່ທາງເພດສໍາພັນ HIV/AIDS, ແລະ ພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ທັງຫມົດທີ່ກ່າວມາແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີລະບົບການປ້ອງກັນ, ລະບົບການກະກຽມ ແລະ ລະບົບການຕອບໂຕ້.

ການກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍແມ່ນຫຍັງ ?

ການກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຮອງຮັບ ຄື:

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການລະດົມພົນ ແລະ ຕອບໂຕ້ຢ່າງໄວວາ ເພື່ອຕອບໂຕ້ໃນພາວະສຸກເສີນ ທາງດ້ານໄພພິບັດ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່
- ຮັບປະກັນການປະສານງານທີ່ດີ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມຕ່າງໆ -- ທ້ອງຖິ່ນ, ແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາກົນ
- ສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນສ້າງບັນດາມາດຕະຖານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄຸນນະ ພາບທີ່ດີ
- ເສື່ອມສານໃຫ້ເຂົ້າກັບບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ບັນດາມາດຕະຖານ ທີ່ສໍາຄັນຂອງຊຶງເຂດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ເປັນຫຍັງການກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍຈຶ່ງສຳຄັນ ?

ບັນຫາທາງກົດໝາຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຖືກເບິ່ງຈາກເບື້ອງເທິງ ເປັນຄືສ່ວນໜຶ່ງຂອງການວາງແຜນການກະກຽມສຳລັບໄພພິບັດ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່. ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນສຳຄັນໃນກໍລະນີສະພາບການເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນໃດໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກພື້ນທີ່ຂອບເຂດຊາຍແດນຕິດຈອດກັນ ຫລື ຈາກສາກົນ.

“ມີກົດໝາຍທີ່ດີ ແລະ ລະບົບທີ່ເໝາະສົມ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານທີ່ຖືກຕ້ອງຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ ພາຍຫລັງໄພພິບັດ”

*ທ່ານ ນາງ ພິມ ຈັນທິນາຍ,
ເລຂາທິການໃຫຍ່ຂອງກາແດງກຳປູເຈຍ*

ປະສົບການໃນໄລຍະຜ່ານມາໃນຂົງເຂດອາຊີປາຊີຟິກ ແລະ ບ່ອນອື່ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເລື້ອຍໆວ່າ ບັນດາລະບົບການທາງດ້ານກົດໝາຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບການກະກຽມ ສຳລັບພະວະສຸກເສີນໃນຂະໜາດທີ່ກວ້າງອອກໄປ ແລະ ບາງຄັ້ງສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ເຮັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກໃນພາວະສຸກເສີນຮີບດ່ວນຊັກຊ້າ ຫລື ເພີ່ມມູນຄ່າສິນເປືອງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ຂອງການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົ່ມຊ້ອນ ໂຮກລະບາດກະຈາຍພື້ນທີ່ກ້ວາງ, ເຊັ່ນວ່າ ໂຮກຕິດຕໍ່ທາງລະບົບຫາຍໃຈ SARS ແລະ ໂຮກລະບາດໄຂ້ຫວັດໃຫຍ່, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ລະມັດລະວັງສູງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບັນຫາທາງກົດໝາຍໄດ້ຮັບການຄາດໝາຍລ່ວງໜ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງລ່ວງໜ້າກ່ອນສະພາບການລະບາດຈະມາເຖິງ, ເພື່ອສາມາດແຈ້ງການ, ຍັບຍັ້ງ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄດ້ທັນທວງທີ.

ສະຫະພັນກາແດງ
ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ

ບັນດາໂຄງການທ້າງຫາກະກຽມທາງກົດໝາຍ ຢູ່ໃນປະເທດກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ: ຂະບວນການ ແລະ ວິທີການ

ປະຈຸບັນນີ້ ບັນດາ 3 ໂຄງການຂອງການກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍກຳລັງດຳເນີນການ ກວດສອບ ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍສຳລັບສະຖານະການພາວະສຸກເສີນຕໍ່ພະຍາດທີ່ສາມາດ ຕິດຕໍ່ໄດ້ ຢູ່ທີ່ປະເທດ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ. ໂຄງການນີ້ກໍ່ຍັງໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ການ ແກ້ໄຂການອອກກົດໝາຍ. ໂຄງການທ້າງຫາກະກຽມທາງດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ກອງທຶນຂອງໂຄງການພັດທະນາລຸ່ມ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ຂອງທະນາຄານພັດທະນາເອເຊຍ (ADB) ໄດ້ຮ່ວມມືດຳເນີນ ການຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ ຫຼາຍກະຊວງຂອງ ລັດຖະບານ, ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ, ອົງການອະນາໄມໂລກ ແລະ ອົງການໜ່ວຍງານໃຫຍ່ໃນແຕ່ລະປະເທດ.

ການກຳນົດສະພາບການໃນພາຍຫນ້າ

ໂຄງການແມ່ນກຳນົດໄພພິບັດທີ່ມີຂະໜາດກວ້າງຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເຫດການພາວະສຸກເສີນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢູ່ປະເທດ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ ຊຶ່ງອາດເປັນທີ່ຕ້ອງການການຮ່ວມມືຈາກພື້ນທີ່ຂອບເຂດຊາຍແດນ ຫລື ຈາກສາກົນ.

ສະພາບລວມຂອງກອບວຽກນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດໃນປະຈຸບັນ

ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ປຶກສາຫາລືທາງດ້ານກົດໝາຍ, ໂຄງການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະບັນດາເຄື່ອງມືທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ໃນແຕ່ລະປະເທດ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຫລັກ ທີ່ພົວພັນເຖິງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ພາວະເຫດການສຸກເສີນພະຍາດຕິດຕໍ່.

ກວດສອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງບັນດາບົດເອກະສານແນະນຳ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ມາດຕະຖານຕ່າງໆ ທີ່ສຳຄັນ ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ໂຄງການຍັງໄດ້ວິເຄາະຂະໜາດຄວາມກວ້າງຂອງບັນດາເຄື່ອງມືຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແລະ ອັນໃດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປະເທດກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງບົດເອກະສານແນະນຳ ກ່ຽວກັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກພາຍໃນປະເທດ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງສາກົນໃນການຊ່ວຍເຫລືອພື້ນຟູຄືນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການບັນເທົາທຸກຈາກໄພພິບັດ ຂອງປີ 2007 (IDRL ບົດເອກະສານແນະນຳ), ແລະ ກົດລະບຽບດ້ານສຸຂະພາບສາກົນ ຂອງປີ 2005.

ການຝຶກຫັດທີ່ດີ, ຊ່ອງວ່າງ ແລະ ຫົນທາງກ້າວໄປສູ່ການກະກຽມທາງດ້ານກົດຫມາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ

ມີບົດລາຍງານໜຶ່ງ ທີ່ຂຽນອອກໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ຊຶ່ງກຳນົດການຝຶກຫັດທີ່ດີ ແລະ ສ່ອງວ່າງຄົງຂ້າງ ແລະ ໃຫ້ການແນະນຳບັນດາມາດຕະການ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດຫມາຍສະເພາະ ເພື່ອສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສາກົນ.

ໂອກາດ ແລະ ບົດຮຽນທອດຖອນໄດ້ຈາກໂຄງການ

ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍປະຕິບັດງານໂຄງການໜຶ່ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງປະກອບມີບັນດາຕົວແທນຈາກລັດຖະບານ, ອົງການກາແດງແຫ່ງຊາດ ຫລື ຊີກວິງເດືອນແດງ, ອົງການອະນາໄມໂລກ ແລະ ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ ເພື່ອອຳນວຍເປີດກອງປະຊຸມອັນໜຶ່ງທີ່ ສຳຄັນ ສຳລັບຮ່າງບົດແນະນຳ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການຊອກຫາຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ, ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ບົດລາຍງານຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງບັນຈຸລະບຸຫມາກຜົນ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆແມ່ນເປັນຂັບພະຍາກອນທີ່ມີຄ່າອັນໜຶ່ງ ສຳລັບການທົບທວນຄືນ ຫລື ພັດທະນາການອອກກົດຫມາຍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຄວບຄຸມພະ ຍາດຕິດຕໍ່.

“ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາຫົນທາງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຊຸມຊົນສາມາດລາຍງານການລະບາດ ຂອງພະຍາດໄດ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້. ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາກົດຫມາຍໃໝ່ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ພວກເຮົາຄົ້ນພົບບາງທິດທາງແກ້ໄຂທີ່ຍືນຍາວ”

*ດຣ. ຊິກ ທອ້ດ, ອຳນວຍການພະແນກຄວບຄຸມໄພພິບັດຕິດຕໍ່,
ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ກຳປູເຈຍ*

ສຳລັບອົງການກາແດງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງ, ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ໂອກາດໜຶ່ງ ໃນການເຮັດວຽກກັບລັດຖະບານ ເພື່ອກຳນົດແຈ້ງບົດບາດການເປັນຜູ້ຊ່ວຍຕໍ່ພະນັກງານລັດຖະບານໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສຸຂະພາບ.

ກາແດງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງ ຍັງເປັນແຮງຂັບເຄື່ອນ ໃນການສະໜັບສະໜູນປ່ຽນແປງໃນການອອກລະບຽບ ກົດຫມາຍໄພພິບັດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອປັບປຸງການຫ້າງຫາກະກຽມຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່.

ຫວັງວ່າ ບັນດາໂຄງການຫ້າງຫາກະກຽມທາງດ້ານກົດຫມາຍຢູ່ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ຫວຽດນາມຈະມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ສຳລັບ ຄວາມພະຍາຍາມຫລາຍຂຶ້ນ ໃນການປັບປຸງການຫ້າງຫາກະກຽມທາງດ້ານກົດຫມາຍ ໃນບັນດາຫລາຍໆປະເທດອື່ນໆ ທົ່ວອາຊີປາຊີຟິກ.

© ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້ອາດຍົກຂຶ້ນເປັນການອ້າງອີງ, ສຳເນົາ, ແປເປັນພາສາອື່ນໆ ຫລື ອາດຈະຖືກຕັດປັບໃຫ້ເມາະສົມກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍບັດສະຈາກການ ອະນຸຍາດກ່ອນ ຈາກສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າແຫ່ງທີ່ມາເດີມຕ້ອງລະບຸຊັດເຈນ.

